

Mál nr. 159/2021

M og

V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.

Ágreiningur um hvort líkamstjóni við árekstur hafi verið valdið með stórkostlegu gáleysi.**Gögn.**

1. Málskot, móttekið 16.4.2021, ásamt fylgigögnum.
2. Tölvubréf V, dags. 7.5.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Um kl. 8 að morgni 4. maí 2020 var bifreiðinni A ekið vestur Nýbýlaveg í Kópavogi. Skammt frá gatnamótum þeirrar götu og Þverbrekku var henni ekið aftan á bifreið B sem var kyrrstæð á götunni í sömu akstursstefnu. Eftir aftanákeysrluna hafnaði A á öfugum vegarhelmingi miðað við akstursstefnu en í sömu andrá var annarri bifreið D, sem M stjórnaði, ekið austur Nýbýlaveg og skullu þá saman framandar A og D. Samkvæmt lögregluskýrslu var hjart af degi og þurr færi þegar áreksturinn varð. Mikið sjáanlegt tjón er sagt hafa orðið á A og D, en lítið á B.

Í lögregluskýrslu er haft eftir ökumanni A að hann hafi ekið á vestur Nýbýlaveg á 40-50 km hraða á klst. þegar hann hafi séð B kyrrstæða á akbrautinni. Hann hafi séð B seint og ætlað að komast hjá því að aka aftan á hana en ekið á vinstri hlið afturstuðara B og farið svo yfir á öfugan vegarhelming þar sem hann hafi lent framan á D

Eftir M, ökumanni D, er haft að hún hafi ekið austur Nýbýlaveg en ekki vitað hversu hratt hún ók. Þá hafi hún séð A koma á miklum hraða vestur götuna og að ökumaður A hafi verið að reyna að komast hjá því að aka aftan á B og beygt snögglega í veg fyrir sig þannig að A hafi hafnað framan á D.

Farþegi í D, dóttir M, mun hafa tjáð sig um atvikið á svipaðan veg og M, þ.e. ökumaður A hafi tekið snögga beygju og farið yfir á „þeirra vegarhelming“ og hafnað framan á D.

Eftir vitni á vettvangi er haft að A hafi verið ekið aftan á B sem síðan hafi kastast yfir á rangan vegarhelming og hafnað framan á D.

Við áreksturinn varð M fyrir meiðslum. Hún kveður ökumann A hafa ekið yfir á rangan vegarhelming í því skyni að koma í veg fyrir að aka aftan á B og í því efni skipti ekki máli þótt A hafi strokist við B á leið sinni yfir á rangan vegarhelming. Með þeirri háttsemi að ætla að aka yfir á rangan vegarhelming hafi hann valdið líkamstjóni M með stórkostlegu gáleysi. Af þeim sökum krefst hún miskabóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V með vísan til a-liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabotalaga nr. 50/1993 með síðari breytingum. V hefur hafnað bótakröfunni.

Álit.

Ekki er um það deilt að ökumaður A telst eiga alla sök á þeim árekstri bifreiðanna sem að framan greinir, sbr. 5. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar. M á því rétt á að fá líkamstjón sitt bætt úr ábyrgðartryggingu A samkvæmt ákvæðum I. kafla skaðabotalaga.

Samkvæmt a-lið 1. mgr. 26. gr. skaðabotalaga er heimilt að láta þann sem af ásetningi eða stórfelldu gáleysi veldur líkamstjóni greiða miskabætur til þess sem misgert er við. Gögn um áreksturinn og tildrög hans eru takmörkuð við það sem fram kemur í lögregluskýrslu og getið er hér að framan. Samkvæmt henni mun ökumaður A hafa ætlað að komast hjá því að aka aftan á B án þess að fram komi með hvaða hætti hann hugðist koma í veg fyrir áreksturinn. Lenti A á vinstra afturhorni B og fór síðan yfir á rangan vegarhelming. Utanaðkomandi vitni kvað A hafa verið ekið aftan á B og síðan kastast yfir á rangan vegarhelming þar sem árekstur varð milli A og D. Þrátt fyrir frásögn M og dóttur hennar um tildrög árekstursins verður af gögnum málsins ekki fullyrt að ökumaður A hafi ekið hraðar en heimilt var, tekið ákvörðun um að sveigja bifreið sinni yfir á rangan vegarhelming í veg fyrir aðvifandi umferð eða á annan hátt vikið svo verulega frá gildandi háttætnisreglum í aðdraganda árekstursins sem honum bar að hlíta að virt verði honum til stórkostlegs gáleysis. Skilyrðum til greiðslu miskabóta samkvæmt a-lið 1. mgr. 26. gr. skaðabotalaga er því ekki fullnægt. Af því leiðir að M á ekki rétt á miskabótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á miskabótum skv. a-lið 1. mgr. 26. gr. skaðabotalaga nr. 50/1993 úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 3. júní 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.